

GAZETA POLSKA

Prenumerata w mieście kwartalnie złp. 12 — miesięcznie złp. 4.
Ner pojedynczy gr. 10.

N^{RO} 69.

Prenumerata na prowincji z opłatą pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 12 Marca 1829 roku we Czwartek.

WIADOMOŚCI KRAJOWE i ZAGRANICZNE

KRÓLESTWO POLSKIE — Warszawa.

ROZKAZ DZIENNY

do wojska polskiego.

w kwaterze głównej
w Warszawie.

dnia 23 lutego
7 marca 1829

ZA NAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Stosownie do decyzji Najjaśniejszego cesarza Jmci i króla. W sztabie Najjaśniejszego cesarza Jmci i króla. Otrzymuje żądaną dymisję dla słabości zdrowia. Flügel-adjutant Najjaśniejszego pana, z sztabu głównego, części generała kwatremistrza jeneralnego, porucznik hrabia Jerzy Sobolewski.

Wraca do służby i umieszczony zostaje w jeździe; w pułku 3 strzelców konnych: uwolniony ze służby rozkazem dziennym z dnia 12 grudnia 1827 r. w stopniu porucznika, z tegoż pułku, podporucznik Franciszek Galiński, w tymże stopniu.

Umieszczeni zostają w korpusie inwalidów i weteranów. — Z bataljonu I weteranów czynnych, podporucznicy: Kazimierz Słoński i Michał Stankiewicz, z przeznaczeniem: pierwszy do kompanji I inwalidów, a drugi do kompanji I weteranów.

Otrzymują urlopy w sztabie głównym. W części generała dyżurnego, kapitan Dzimiński, na dni 15, w obwód białostocki.

W gwardji. W pułku strzelców konnych, podporucznik Kęszycki, przedłużenie urlopu na dni 25, do Galicji austriackiej. W pułku grenadierów, porucznik Jerzmański, na dni 26, do Krakowa.

W korpusie artylerji i inżynierów. W baterji 2 lekkiej konnej, podporucznik xiążę Janusz Czetwertyński, na dni 58, w gubernję wołyńską.

W piechocie. Generał brygady Morawski, na dni 18, w gubernję wołyńską. W pułku piechoty linjowej Jego cesarzewiczowskiej mości wielkiego xięcia Michała Nro I, podporucznik Wyrzykowski na dni 45, w gubernję grodzieńską. W pułku 7 linjowym, kapitan Płocer, na dni 20, w obwód białostocki. W pułku 4 strzelców pieszych, podporucznicy: Korsak i Rudzki, pierwszy na miesiąc 2, w gubernję grodzieńską i mińską, drugi przedłużenie urlopu, na dni 20, w gubernję wołyńską i do Kijowa.

W jeździe. W pułku 3 ułanów, porucznik Wysocki, na miesiąc 1, do Białegostoku i w gubernję wołyńską.

W pułku 2 ułanów: podpułkownik Gawroński, na dni 40, w gubernję podolską, i podporucznik Keyzer, na dni 45, w gubernję kijowską.

Wykreśleni zostają z kontrol. w korpusie żandarmeryi, kapitan Józef Urbanowski, zmarły w dniu 25 stycznia (6 lutego) r. b.

W korpusie inwalidów i weteranów; podporucznik weteranów Michał Szantyr, zmarły w dniu 5 lutego r. b.

Naczelný wódz

(podpisano) KONSTANTY W. X. R.

Zgodno z oryginałem p. o. szefa sztabu głównego

Generał brygady Siemiątkowski.

— *Urząd muncypalny miasta stołecznego Warszawy. Podając do wiadomości publicznej, że następujące bilety zastawne lombardowe jako to:*

Ner 1009 na złp. 120	Ner 12028 na złp. 80
— 3519 — złp. 200	— 10006 — złp. 40
— 214 — złp. 20	— 9697 — złp. 60
— 9698 — złp. 150	— 7523 — złp. 60
— 10235 — złp. 130	— 11366 — złp. 50
— 8424 — złp. 1100	— 6362 — złp. 30
— 5702 — złp. 150.	

posiadaczom tychże zaginęły, wzywa każdego w czyich ręku takowe znajdowały się mogły, ażeby w przeciągu sześciu tygodni od daty a najdalej do dnia 11 kwietnia r. b. do dyrekcji lombardu miasta stołecznego Warszawy w ratuszu głównym posiedzenia swe odbywającej zgłosił się, i prawo posiadania onych udowodnił, po upłynieniu bowiem terminu wyżej oznaczonego, nowe bilety zastawne w miejsce zgubionych i fanty w zastawie będące, tym jedynie osobom za opłaceniem przypadających należności wydane zostaną, których nazwiska w xięgach dyrekcji lombardu są zapisane. — Działo się na posiedzeniu w ratuszu głównym miasta stołecznego Warszawy dnia 27 lutego 1829 r. — Rada stanu prezydent *Wojda*. — Sekretarz jeneral. *Jakołkowski*.

— Dnia 30 stycznia r. b. skończył życie w Uścimowie, województwie lubelskim, Filip Hauman, były generał wojsk polskich. Ciało jego złożono w Opolu, w podlaskim województwie w rodzinnym Szlubowskich grobie. Żył lat blisko 90.

Pamiętkę zmarłego uczcił z wymownego głosu znany JX. Ziemiański szanowny proboszcz z Ostrowa.

Piękny jest zgon cnotliwego człowieka. Czy na łonie świata umiera, który odgłosem czynów jego się trudni; czy w zaciszy, spełniwszy zawód wdzięcznego ojczyzny syna, na łono wiecznego przechodzi spoczynku, zawsze jest wielkość. Kto dla kraju życia nie szczędził, choć zapomniany, zyskał uroczyste do uwielbienia prawo. Łza, co grób jego, co jego pamiątkę skropi, tak jest czystą, jak pobudka co ją wyciska. A jak mało jest ludzi, po których zejściu, ktoś więcej zapłacze prócz własnej rodziny.

Generał Hauman od króla Stanisława zaszczytnie znany, był dowódcą pułku Działyńskich zwanego. Oddał się później ze służby i piękny swój żywot w samotności przepędzał. Twarz czerstwa, włos ubielony, żywość poruszeń, słodycz towarzyska i dusza cnotliwa, wabiły serca ku niemu. Młody, co zwykle lekając się nudów, na słabość natury człowieka niepomyślny, od starości niecka, szedł chętnie do niego i chwil rozmowy nie żałował nigdy.

Tę cześć oddają mu teraz, którą dlań za życia miano. Czemuż dusza jego z więzów ciała wolna, odgłosu żałości nie słyszy, czemuż nie widzi wzruszenia, które strata jego obudza? Lecz taka jest nagroda cnoty, taka jest surowość jej przeznaczania, że z siebie wielką, głos pochwał za życia tłumi; lecz czém gardziła żąda po zgonie.

— Kommissja najw. exam. podała do publicznej wiadomości, iż na d. 9 b. m. i r. JPP. Franciszek Brzeziński, patron tryb. cyw. i inst. wojew. maz.; Aloizy Kostecki, inkwient sądu pol. popr. obw. lub.; Józef Mikułowski, pisarz sądu pok. powiatu lubel.; złożyli najwyższy sądowy examen, w skutku którego, świadectwa zdolności do sprawowania wydziału tych urzędów III klasy, z przyzwolonym dla kraju użytkiem, otrzymali.

— *Ciąg dalszy wypisu dzieł z księgarni Fr. Pfaff, wydawać się mających po niższej cenie.*

Poesies d'Horace par Batteux 2 tom.	zamiast fl. 9	tylko 6
Poesies des Frères Chénier 2 tom.	12	— 8
Poétique française de Domeron 1 tom.	6	— 4
Poetes français depuis le 12 siecle jusqu'à Malherbe		
6 tom.	90	— 60
Précis de Chimie par Demarest 1 tom.	21	— 14
Précis de physiologie par Magendie 2 tom.	24	— 16
Précis de physique par Biot 2 tom.	42	— 28
Principes de Chimie par Thomson 2 tom.	36	— 24
Principes d'Agr. culture par Thaer 4 tom.	120	— 80
Principe Conservateur par Mezard 1 tom.	12	— 8

— W domu pod Nro 369 przy ulicy Krakowskiej przedmieście obok odwachu położonym; znajdują się do najęcia od przyszłej Wielkiejnocy: — 1. Sklep z wygodnym zaraz przy nim pomieszkaniem a w razie potrzeby i oddzielnym lokalem na fabrykę lub warsztat. — 2. Trzyoddzielne lokale z których każdy składa się z trzech pokoi, przedpokoju, kuchni, spiżarni, piwnicy, oddzielnego korytarza, drwalni tudzież góry do wieszania bielizny.

— Dziś zimna stopni 2.

ANGLJA. — Reperacja pogorzałego kościoła katedralnego w Jorku będzie kosztowała 80,000 l. s.

— Cech krawców dublińskich, ułożył petycję przeciw katolikom, w której między innemi wyraża zadziwienie, że król J. przedmiot ten oddał pod rozprawę parlamentu, ale zarazem oświadcza, że nie będzie przeszkadzał przedsięwziętym w tej mierze działaniom, rządu.

— Fabrykanci wyrobów jedwabnych, podali izbie handlowej memoriał, którym upraszają o przedłużenie dotychczasowych przepisów względem handlu ich wyrobów.

— Etat wojska angielskiego w r. bież. zmniejszony został o 422,298 fun. szt.

— *Morning Herald* wnosi z odwiedzin księcia Kumberrlanda i arcybiskupa kanterburskiego u króla, że terazniejszy parlament nie załatwi stanowczo sprawy katolickiej.

— Donoszą z Plymouth, że wychodźcom Portugalskim dano do zrozumienia, iż teraz jeśli tego życzą, mogą płynąć do Terceiry. Nie wiadomo jaka byłaby przyczyna tak nagłej zmiany rzeczy, zwłaszcza iż doniesienia z Lizbony, nie bardzo są pomyślne dla konstytucjonistów.

— Król J. miał oświadczyć że co do emancypacji katolików, takiego samego jest zdania jakiego był przed 2m laty i jakkolwiek naród około tronu swojego zgromadził, dla naradzania się nad sprawą katolicką, nie dozwoli jednak najmniejszego pogwałcenia konstytucji protestanckiej z r. 1688.

— Sądzą, że ministrowie mają za sobą w izbie niższej 500 głosów, ale natomiast nie wiadomo jeszcze, jak większość izby wyższej, uważa przypuszczenie katolików do używania praw politycznych.

— Donoszą z Dublinu, że Irlandczykowie postanowili kupić dla P. O'Connella majątność ziemską, aby mógł żyć nieczaiwie, i oddać się cały sprawie katolickiej.

FRANCJA. — Z Paryża, dnia 28 lutego. — W górach niedaleko Belleydoux mieszkał niejaki Perrin, 70 letni starzec z równie podeszlą małżonką, synem i młodszą córką. Starsza mieszkała o ćwierć mili opuszczona od męża. Razu jednego wieczorem w czasie burzy i zawieruchy grudniowej, puka ktoś do drzwi Perrina i gdy mu otworzono, pyta, czy gospodarz nie podjąłby się przenieść kontrabandowaną paczkę towarów do Belleydoux. Starszek poszedł za nieznajomym, a żona niedoczekawszy się powrotu jego, ujrzała dopiero nazajutrz o 300 kroków od mieszkania, pokaléczone zwłoki jego. Nie było śladu mordercy, ale głos powszechny rzucał podejrzenie na starszą córkę Rozalję. Górale przypomnieli sobie jej kłótnie z ojcem, jego skargi na nią i to, że raz jednego namawiała młodszą siostrę do otrucia ojca. Aresztowano ją, w stajni jej znaleziono skrzwione suknie jej męża, i wszystkie inne okoliczności przeciw niej mówiły. Ona przecież ciągle zaprzeczała zbrodni i zapewniała spokojnie o swojej niewinności. Sąd przysięgłych wyrzekł, że Rozalja Perrin jest winna przed Bogiem i ludźmi. Okropna cisza panowała w sali przed wyrokiem i po ogłoszeniu go. Po niejakić chwili zapytał prezydujący ukaranej, czy niema co do powiedzenia. Bynajmniej nie zmieszana, powtórzyła tylko, że jest niewinną. Prezydujący odczytał jej następnie sam widocznie wzruszony opis rodzaju kary, że będzie zaprowadzoną na rusztowanie boso, w czarnej zasłonie, w jednej tylko koszuli, że będzie miała najprzód prawą rękę, a następnie głowę uciętą. W ciągu tego czytania twarz Rozalji bynajmniej nie zmieniła się. Proces ten ze wszech miar, a szczególnie z tego względu, był oso-

bliwy, że w nim przeciw zbrodniarce występowały ze świadectwem własne jej dzieci, jej matka i rodzeństwo. Wszelako nie odbierano od nich przysięgi, bo i prawo, i moralność nie dopuszczają świadectwa tego rodzaju.

— Z tych samych okolic, donoszą pod d. 17 lutego, co następuje: Furman, który do Genewy jechał, spotkał leżącą przy drodze kobietę, która go z płaczem błagała, aby ją zawiózł do Genewy. Ułitował się furman i pozwolił jej wsiąść na brykę. W ciągu podróży nieznaną ma nie mówiła ani słowa, a furmanowi zdawało się, że obwiniała w siano, usnęła. Stanąwszy przy bramie Genewy, budzi ją, ale z przestachem przekonywa się, że już nie żyje i spostrzega na samych skroniach ranę, którą sam musiał zadać, gdy zwyczajem swoim łańcuch ciężki, którym brykę hamował, nieostrożnie na siano rzucił. Wzięto trupa, zrewidowano go i pokazało się, że to był mężczyzna przebrany, uzbrojony w pistolety i sztylet. W kieszeni znaleziono list, w którym nieboszczyka wzywano do zrabowania domu wiejskiego niedaleko Genewy położonego i do zamordowania właściciela onego. Żandarmowie osadzili dom pokryjomu i schwytali istotnie grabusiów. Właściciel ocalony wyznaczył dożywotnią pensję furmanowi, który jak przypadkowo zabił zbrodniarza, tak trafem wykrył zamach zbrodni.

— Dziennik *Narrateur de la Meuse*, opisuje szczególniejsze polowanie: Dnia 12 lutego dwaj myśliwi wyszedłszy w pole ze strzelbami ujrzeni zająca, który na sobie niósł drugiego, grzbietem do siebie wywróconego. Jeden z myśliwych strzelił do niosącego i trafił go, ale w tej chwili niesiony zamienił się w niosącego, a niosący, który był zastrzelony, w niesionego. Dopiero gdy drugi myśliwy znowu w niosącego trafił, przekonano się, że to były dwa zające grzbietem do siebie zrosnięte.

— W gminie Vaas zaszły rozruchy z powodu drogości zboża; wicherzyciele chcieli powiesić furmana, który na targ zboże przywiózł, a władza uspokoiła ich dopiero w ten czas, gdy im prawie za bezcen je sprzedano. Później schwytano i uwięziono z nich szesnastu. Podobne sceny zająć miały w innych gminach.

— W mieście Salins, które spustoszył był okropny pożar, powstaje wiele ozdobnych i stósownie urządzonych domów, stawianych na sposób wschodni z dachami płaskimi, na których zasadzają dla używania chłodu rozmaite krzewiny i woniejące kwiaty.

— Słychać, że znajdujący się w Breście Portugalczycy nie uorganizują legję portugalską i wnikną w służbę francuską. Officerom pozwolono mieszkać w mieście, żołnierze zaś znajdują się na pokładzie czterech okrętów przewozowych.

NIEMCY. — Tegoroczny karnawał w Koblenz był bardzo okazały; najpierwsze osoby wystawiały w ciągu ostatnich czterech dni, zaślubiny Renu z Mozela przez Bachusa. — Z Szwajcarii donoszą, że szkółki dla dzieci od lat 3 do 6 powstają w różnych okolicach tego kraju przez gorliwość prywatnych.

— Powszechna gazeta niemiecka donosi z Korfu, że wojsko francuskie, znajdujące się jeszcze w Morei otrzymało rozkaz pozostania jeszcze w twierdzach morskich, a eskadry francuskiej pod admirałem Rosamel, spodziewano się w zatoce lepanckiej. Wnoszą zdą, że pojednanie Porty z mocarstwami, nie jest tak bliskie, jak z razu sądzono. Grecy są ciągle czynni zarówno na lądzie, jak na morzu i usiłują uorganizować powstanie w Liwadji. Słychać, że pułkown. Fabvier zastąpi generała Church, a ostatni otrzyma dowództwo nad twierdzami greckimi. Grecy potrzebują coraz więcej pieniędzy, a niedostatek ich wzrasta z dniem każdym. Mówią, że towarzystwo kupców włoskich podjęło się forszusować im na hipotekę dóbr rządowych w Morei.

WIADOMOŚCI NAUKOWE.

O stosunkach majątkowych między małżonkami.

W przeciągu lat 20tu, kilkokrotne zmiany zasze w naszych prawach, obarczyły nas potrzebą wiadomości, które z licznych artykułów zebrać tylko można. Zdawało mi się przeto nie od rzeczy zrobić krótki obraz stosunków majątkowych między małżonkami, w jakich się znajdowali i znajdują obecnie; z nich albowiem powstają prawa i obowiązki, stanowiące najważniejszą część praw familijnych, naybliżęj każdego obchodzących.

Materia ta zasługuje na obszerniejszy wywód, lecz że wymaga dłuższej i ciągłej pracy, której przy innych zatrudnieniach podjąć nie mogę, poczytam sobie za zasługę, gdy w jakim zwolenniku nauki praw, pobudzę chęć wykształcenia i sprostowania moich myśli.

Prawo przechodnie z dnia 13. czerwca 1825 roku, w artykule 12, niesie: — »Stosunki majątkowe między małżonkami, będą uważane podług tego prawa, które wczasie zawarcia małżeństwa obowiązywało.« — Aplikując tę uchwałę, znajdziemy, że:

1. do dnia zaprowadzenia kodexu cywilnego francuskiego, stosunki majątkowe między małżonkami uważane były mają podług praw polskich;

2. od zaprowadzenia K. C. F. do 20 lipca 1818 r. to jest: do ogłoszenia prawa o ustaleniu własności dóbr nieruchomości, w miejsce tytułu XVIII. Xgi. III. K. C. F. podług tegoż K. C. F.;

3. od 20 lipca 1818 r. do 25 listopada 1825 r. podług K. C. F. łącznie z powyższ mianowanym prawem.

4. od 25 List. r. 1825 podług kodexu cywilnego królestwa polskiego z zastosowaniem prawa o ustale: etc.

Podzielając systematą wszystkich tych praw, na dwie główne zasady, to jest: na małżeństwa zawierane z umową i bez umowy, znajdujemy.

Pod powagą praw polskich.

a. Interycyj rozmaite, podług umowy — albo

b. Rząd posagowy, gdy umowy nie było

Podług K. C. F.

a. Kontrakty małżeńskie, z wyłączeniami, ograniczeniami i przepisami, jakich prawo dozwalało.

b. Spółki prawne podług art. 1400 K. C. F. i następnych. Podług ustawy, czyli prawa z 20 lip. 1818 łącznie z K. C. F.

a. Kontrakty małżeńskie, z wyłączeniami, ograniczeniami i przepisami, jakich prawo dozwalało,

b. Rząd posagowy — gdy umów nie było.

Podług Kod. C. Kr. Pól. i prawa o ustale. etc.

Umowy urządzające stosunki majątkowe z zachowaniem art. 120 pod Nr. 9.

Że do napisania krótkiego rozbioru ducha praw, obowiązujących naszych małżonków, dała mi powód rozprawa umieszczona w Temidzie polskiej a mianowicie jej tomie II. str. 120—147. i tomie IV. str. 205—244 w której czytałem:

» w braku umowy przedślubnej, pozostaje nadal obowiązującą wspólność prawna, art. 1400. «

przeto niechęć zapuszczać się w komentację praw, którym odjęta jest moc obowiązująca, nie utrzymując bynajmniej aby zasada wspólności prawnej miała być późniejszą, lub mniej zgodną; z przeznaczeniem moralnym małżeństw, niżeli rząd posagowy; gdy jestem zdania że w niedostatku umowy przedślubnej stosownie do Kod. C. Kró. Pol. czyli kontraktu małżeńskiego podług K. C. F. obok prawa o ustal. nie wspólność prawna ale raczej *rząd posagowy* służy za zasadę stosunków majątkowych między małżonkami, przywiodę artykuły praw na poparcie, oddając sąd czytelnikom, czyli przeciwne zdanie moje dostatecznie usprawiedliwiłem?

Pierwój niż powoływać się będę na prawa, sądzę potrzebnie przypomnieć stan, w którym znalazły się majątki nieruchomości w części największej kraju naszego, gdzie były zaprowadzone hipoteki (1) za pruskiego rządu.

Hypoteka prawna K. C. F. zupełnie niezgodna z prawidłami hipoteki pruskiej, zniszczyła od razu mobilizację wartości hipotecznych, jaką im wykazy, mające wszędzie wiarę nadawały. Posłużyła do upadku kredytu i cen nieruchomości, a moratorium było lekarstwem dobijającym. Kto chciał kupić nieruchomość jaką, winien był dla bezpieczeństwa dowiedzieć się, kto z domu żona sprzedającego? czy wzięła i jak wiele posagu? czy była intercyza? czy kontrakt małżeński? czy właściciel nie był opiekunem? czy nie pójdą małżonkowie do oddziału majątku? i t. d.; a że rzadko zupełnie bezpiecznym mógł być kupujący, dowodzi mnóstwo gorszących processów, w których sędziowie, z boleścią serca prawnie wyrokować musieli. Gdy hipoteki przywilejowane nie wystarczały, udawali się przebiegli po obronę do spółki prawnej, przynajmniej z dłużnikami późniejszymi, od wprowadzenia K. C. F.

Czuł te nieszczęśliwe skutki naród cały, widział je rząd, i na pierwszym sejmie pomyślał o odnowieniu hipotek, któreby jawnością swoją przywróciły kredyt właścicielom, a bezpieczeństwo wierzycielom. Jakoż w tym celu ułożony projekt do prawa, przez obie izby przyjęty, otrzymał sankcję królewską i d. 20 lipca 1818 ogłoszony został.

W 73 art. tego prawa, widzimy, że hipoteki prawne zniesiono: w art. zaś 145 zamierzono czas prekluzyjny, w którymby małżonkowie bez kontraktu żyjący w wspólności prawnej, popisywali się z prawami swojemi, i takowe hipotecznie zapewnili; a tym sposobem przegrodzić tysiączne wybiegi i z nich powstające processa. Celów tych nie mogli osiągnąć prawodawcy, jak podstawiając rząd posagowy za normę dla małżeństw bez umowy zawartych w miejsce spółki prawnej, bo całe dzieło zostałoby było bez skutku.

Art. 75 prawa o ustal. wła. do. nie. wykrywa dokładnie ten zamiar, jest jasny i żadnemu innemu tłumacze-

niu nie podlegający (2), inaczej nie odsyłałby do działu III tyt. V. sięg. III kodexu, ale raczej do art. 1400 i następnych. Trudno przewidzieć jaka moc obowiązująca, została by przy tym art., gdyby spółka prawna miała pozostać zasadą, gdzie małżonkowie żadnej umowy nie zawarli? Jak wyrokowałyby sądy? Huic legi nec abrogari fas est, neque derogari aliquid licet, neque tota abrogari potest. Cic. apud Latcan.

W tym samym duchu napisane są następujące artykuły 76 i 77 (3) bo inaczej, to co żona posiada w czasie zawarcia małżeństwa i to co jej przybędzie w ciągu trwania jego, nie byłoby nazwane *posagiem* ale raczej *aktywami spółki* stosownie do art. 1401 K. C. F. Wszakże wyrazu jednego za drugi brać nie można, a tym mniej pomyśleć żeby art. 1401 K. C. F. mógł być obowiązującym obok art. 76 i 77 prawa o ustal. etc., tam gdzie umowy między małżonkami nie było.

Za dowód usunięcia spółki prawnej w niedostatku umowy przedślubnej, pokładam na ostatku art. 87 (4) bo gdyby spółka prawna miała pozostać obowiązującą, art. ten byłby wcale niepotrzebnym, albo przynajmniej inaczej powinien być redagowany.

System kodexu cywilnego królestwa polskiego, zupełnie jest zgodny z prawem o ustaleniu etc.

Oddział 2 tegoż kodexu odpowiada działowi I tytułu V. sięg. III kod. c. f. oddział ten od art. 191—206 obejmuje przepisy dla małżonków którzy nie zawarli umowy przedślubnej, i żadnej wzmianki nie robi o wspólce, o wszem artykuł 204 szczególnie cechuje rząd posagowy podług praw polskich.

Oddział zaś 3, dotyczący się umów między małżonkami w art. od 226—230 mieszcząc rzecz o spółkach, podaje tylko modyfikacje umów, a zupełnie milczy o spółce prawnej.

Gdyby ztąd nie okazywał się zamiar uchylenia spółki prawnej, powinienby się znajdować artykuł jaki, odpowiadający art. 1391. Kod. C. F. bo sam porządek doradza, aby przepisy spółki prawnej, poprzedzały przepisy spółek umownych.

S. K.

(2) Jeżeli przez umowy małżeńskie, nie jest postanowiono, iż małżonkowie zostawiać będą w wspólności majątku, stosunki ich majątkowe uważane będą podług przepisów działu III tytułu V. sięg. III kodexu o *rządzie posagowym*, w czemby te przez obecne prawo zmienione nie były, lub w czemby dotąd trwające, i teraz postanowione przepisy, przez umowy małżeńskie nie doznały zmian.

(3) Art. 76. Majątek żony, bądź ruchomy, bądź nieruchomy posiadany w czasie zawarcia małżeństwa, uważany jest jako *posag*, wyjąwszy to wszystko co by przez umowy oddanem zostało do rozporządzenia wyłącznego żony.

Art. 77. Wszystko co w czasie małżeństwa przybywa żonie przez spadek, darowiznę lub los, policzonem będzie do dóbr posagowych, i t. d.

(4) Jeżeli w umowach małżeńskich postanowionem jest, że będzie między małżonkami wspólność majątku, a małżonkowie nie umówili między sobą szczególnych warunków wspólności, prawa dotąd trwające, będą służyły za zasadę z następującemi odmianami.

Nota: Art. ten w kodexie nowym naszym nie znalazł dotąd miejsca, aczkolwiek o umowach spółki już dosyć powiedziano.

TEATR NARODOWY. Dziś melodrama: *Trzydzieści lat* czyli *Życie szulera*.

(1) Używam ogólnego wyrazu hipoteki dla skrócenia.